

FELSŐ-ZEMPLÉN

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI HETILAP.

MEGJELEN MINDEN CSÜTÖRTÖKÖN.

SZERKESZTŐSÉG:
Hova a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő:
Kossuth Lajos-utca 34. szám.

ELŐFIZETESI DÍJ: Egész évre 8 kor,
fél évre 4 kor, negyed évre 2 kor.
Egyes szám ára 20 fl.

Kéziratok nem adatnak vissza,
Börmentelen levelek nem fogadtatnak el.
Nyílt-tér soronként 40 fl.

KIADÓHIVATAL:
Hova az előfizetések, hirdetések és nyílttér díjak küldendők:
Landesman B. könyvnyomdája.

Emberséges adóvégrehajtás.

Nagy ijedten tapasztalták az államnak fő-főpénztárosai, hogy az idén egy millió koronával kevesebb adó folyt be, mint a mennyit a költségvetésben előirányoztak. Ennek a körülménynek tulajdonítható, hogy Wekerle Sándor miniszterelnök, mint pénzügyminiszter rendeletet adott, melyben felhívja az adóhivatalokat, hogy erélyesebben járjanak el az adóvégrehajtások körül. Ezek a rendeletek — sajnos — Magyarországon nem tartoznak ritkaságok közé. Adórendszerünk hiányosságai folytán a legsúlyosabb és legvigasztalanabb adóterhek sújtják a népet. Évtizedek sora óta sürgetik a becsületes adóreformot, a fokozatos adót, amely egyszerismindenkorra megszüntetné az adózás körül való bajokat. Elég szomorú, hogy a nagybirtokos osztály, amely jelenleg a vezető szerepet bírja az országban, a fokozatos adó ellen van és így mindaddig, amíg gyökeres rendszerváltozás nem lesz Magyarországon, a fokozatos adóról komolyan beszélni nem lehet.

De ne térjünk el a tárgytól. Nagy adóját a szegény magyar ember igen keservesen fizeti minden esztendőben, de még a szokottnál is bajosabb az adófizetés most, mikor gyenge volt a termés. Valahányszor ilyen időtájtban a pénzügyminiszter urnak a

végrehajtókhoz intézett buzdító szózata végig cseng az országban, rendszerint keserűség és gyűlölettel kél a nyomán. Mert az adóvégrehajtó urak kiméretlenek, mint maga a bosszuálló fátum. Jobb ügyhöz méltó buzgósággal exekválának s licitálnak, ütök dobra a szegény ember házat, párnáját.

Most az egyszer azonban nem kelt olyan nagy recenzust a pénzügyminiszter szózata az adóvégrehajtókhoz, miután a szóbanforgó rendelet ezuttal humanisztikus szempontokat juttat érvényre. Azt mondja rendeletében a pénzügyminiszter, hogy a végrehajtás körül kimérettel járjanak el a közegek, várják meg mindenütt azt az időt, amikor a gazda terméséért a pénzt már megkapta. De még ennél is fontosabb az, hogy az olyan helyen, ahol a termés tönkrement, a végrehajtás egyenesen felüggesztendő.

De még ennél is lényegesebb rendelkezése ennek a rendeletnek az, hogy a miniszter önmagának tartja fenn a rendelkezési jogot mindazon esetekben, valahányszor ingatlan elárverezéséről van szó. Ez azt jelenti, hogy ezentul adó fejében házat, vagy földet elárverezni csak akkor lehet, ha ezt a miniszter megengedi.

Ezzel a tagadhatatlanul derék intézkedéssel alaposan megcsökkent az a veszedelem, hogy a magyar ember lába alól adóhátrá-

lék fejében kihuzzák a földet. Valahányszor arra fog kerülni a sor, hogy a miniszter döntsön, mindig lesz rá érkezés és mód arra, hogy kis részletfizetéssel, vagy haladékkal, az árverés jobb időköz elhalasztható lesz.

Kár lenne, ha megállanánk ezen az uton, ha a ház és föld elárvereztetését más irányban is meg nem akadályozná. Magánosok és takarékpénztárak évente ezer és ezer kisbirtokot, házikót árvereztetnek el kicsiny tőkék és rengeteg kamatok fejében. Egy miniszteri rendelet elejét vehetné az ilyen árverések gyakoriságának s olyképpen rendezhetné ezt a dolgot, hogy az árverés csak a legeslegvégső esetben, nem pedig egyszerű bírósági ígérlet alapján legyen foganatosítható. Az árverés, ez a magyar népet megrontó ultimatio legyen mindenképpen megnehezítve. **X.**

— **A gymnasium ügye** élénken foglalkoztatja a közönséget. Sokan azon téves és balhíthben vannak, hogy a város mérvadó tényezői közül többen nem a legjobb indulattal viseltetnek az ügy iránt. Pedig a dolog úgy áll, hogy valamennyien vállalva közreműködünk a város tanügyi intézményei iránt és a kishitűek megnyugtatására kijelentjük, miszerint a gymnasium ügye igen jól áll, és a város áldozatkészségén fog csak mulni, hogy a jövő évben a városra nézve oly fontos tanintézet megnyitassék. Meg vagyunk róla győződve, hogy a képviselőtestület szívvél-lelékkel elő fogja mozdítani a gymnasium ügyét.

TÁRCZA.

ÉJJELE.

Odakünn gyalázatos idő van. Nehéz cseppekben hull alá az ólmos eső, mely nagyokat koppanva csapódik a földre. A szél végig-végig szalad az utcákon, aztán elpihen, mintha új erőt akarna gyűjteni a következő rohamra.

Nem is csoda, ha az álom tündére hamarosan visszaröppen az égbe és a kis esőpség, Baracsi Ödön bankhivatalnok fiacskája nem tud aludni. Egy ideig csak halkán gügyög, aztán felsir. Édesanyja felriad, a gyerek ágyacskájához siet, felveszi és úgy abajgatja, csicsijgatja. Aggódo tekintete odatéved a másik ágyra, fél, hogy a gyermek felébreszti apját.

Az éjjeli méces fellobbanó lángjánál ekkor észreveszi, hogy az ágy üres.

— Szegény férjem, még mindig dolgozik. Persze most van a mérlegzárás. De éjjel mégse kellene oly sokáig fennmaradnia.

A másik szobából vékony sávban szűrődik ki a világosság.

Az asszony elaltatja gyermekét és halkán kinyitja a szoba ajtaját. Férje csakugyan ott szorgoskodott az íróasztal mellett, a melynek minden fiókja ki volt huzva. A padlón, a szé-

keken írományok heverték összegyűrve, összetépvé. A férfi épen levelet írt, a nő csendesen ráborult.

— Édesem, már későn van ...

— Ki az?! Mi ... te vagy? Hogy megijesztettél. Minek zavarsz? Tudod, hogy sok a dolgom! ...

— Nem kell mindent ma elvégezned, hiszen holnap is van nap! Azt gondoltam, úgy elmerültél, hogy nem is veszed észre, az óra mutatója mennyire előresietett már ...

— De igen ... igen ... menj csak aludni, mindjárt jövök ... De menj hát már ...

— A megfeszített munka izgatottá tesz ...

— Különösen, ha zavarnak.

— Oly sápadt vagy, pihened kellene.

— Hagyj magamra, ha mondom. Sopánkodol, hogy mily soká ébren vagyok és mégis tartóztatasz ...

A nő megcsóválta fejét és visszafordult, hogy a hálóba térjen. Ekkor az egyik széken férjének kis utazóláskáját vette észre. Néhány irat és néhány fehéremű volt beledobva.

— Mi ez? Te utazni akarsz?

— Dehogy is akarok! Hiszen akkor csak szóltam volna! Most meg már gyanúsítasz?

— Gyanúsítalak? Oh, dehogy, csak kérdezlek, mert a táska a kamrában szokott lenni. De

lám, az utibundád is itt van! Ödön! — mit titkolsz előttem?

— Bolond beszéd! Semmit! — felelé ingerülten a férj.

— De igen! Ez a rendtelenség, zavarod, ezek a készülődések ... Te el akartál utazni! De igen! És pedig lopva, titokban, az éjjel! Ödön, az Isten szent szerelmére! ... fagyos hidegség borzongat, a szívemet vasmarokkal szorítja valami ... Beszélj, kérlek, beszélj!

S aztán odarohant az íróasztalhoz, s mielőtt férje megakadályozhatta volna, felkapta a levelet, amely ott feküdt.

— Nekem szól! — sikoltá a nő kétségbeesve — tehát igaz, igaz!

Aztán zokogva borult férje vállára.

— Édes, édes Ödön! Miért nem tárod fel előttem szivedet? Valami baj fenyeget, hogy kikakarsz téni előle? Milyen vész ólálkodik körülöttünk? Honnan tör reánk? Ember, ne nézz szóltanul, némán, hanem beszélj! Ödön! én vagyok itt, feleséged, hitestársad, jogom van téled követelni, hogy mindent megmondj! Nézd már nem sírok! Szemeim szárazok, erős vagyok, beszélhetsz!

A férfi tétova tekintettel nézte a vergődő asszonyt.

— Mit gyötöröd magad? Nos igen, holnap

Sirolin

Emeli az étvágyat és a testület, megszünteti a köhögést, utadékok, éjjeli izzadást.

Tüdőbetegségek, hurutok, számarköhögés, skrofulozis, influenza

ellen számtalan tanár és orvos által naponta ajánlva.

Mint hogy értéketlen utánzatokat is kínálnak kérjen mindenkor „Roche” eredeti csomagolást.

P. Hoffmann-La Roche & Co. Basel (Svájc)

„Roche”

Kapható orvosi rendelésre a gyógyszerüzletekben. — Ára üvegenként 4.— koron.

Tisztelettel felkérjük azokat a t. előfizetőinket, a kik még hátralékban vannak és a kiknek előfizetése lejárt, hogy azokat mielőbb megújítani illetve a hátralékok kiegyenlítését szíveskedjenek, nehogy a lap szétküldésében fennakadással álljon be.

A KIADÓHVATAL.

SZINHÁZ.

Micsey F. György színtársulata — mely többi időben Sarajevóban szerzett dicsőséget a magyar színművészetnek — f. hó 20-án tartotta bevonulását városunkba s 21-én, vasárnap este az „Aranybika”-szálloda nagytermében megtartotta első előadását. Az első heti szereplésről természetesen, hogy jóformán még általánosságban sem alkothattunk magunknak ítéletet. Az előadások — egy estét kivéve — gyér publicum előtt folytak, a mi abban leli magyarázatát, hogy régi, itt már többször előadott darabok kerültek színpadra, s végtére is a mai pénzünk világban nem is csodálkozhatni azon, hogy a közönség nem látogatja eléggé az előadásokat s inkább akkorra tartja fenn érdeklődését, a midőn egy-egy új, itt még elő nem adott darabot játszanak. Az eseményeknek elebe vágni nem akarunk, arról azonban biztosíthatjuk a direktort, hogy ha igyekezni fog elfogadható műsort nyújtani, közönségünk megfelelő érdeklődéssel fogja honorálni buzgalmát. Meggyőződhetett erről szerdán este, midőn a „Vig özvegy” előadására zsufolásig megtöltötte a közönség a termet.

Az előadások külső kiállítása, a diszletezés teljesen kielégítő. A társulat tagjainak művészi képességeiről elhamarkodott ítéletet mondani nem akarunk, de azt constatálhatjuk, hogy az e heti műsorban szereplők között nem egy tehetség találtatott. Ilyen tehetség pl. Solti Vilma, aki kedves játékával és bájos hangjával már is meghódította a közönséget és valósággal kedvencévé lett. Sajnos azonban nem sokáig lesz alkalmunk a kisasszony művészi játékában és kitünő hangjában gyönyörködni, mert csak október elejéig marad a társulatnál. Utódja Kőszegi Aranka lesz, a ki állítólag szintén tehetséges művésznő. E napokban különben Micsey director több jeles erővel gyarapítja társulatát s így a kép, melynek perspektívája előttünk feltárul, minden tekintetben kedvező színekben jelenik meg és azt hisszük, a közönség is fokozott érdeklődéssel fog fordulni a jövő hét új színházi attrakciói felé.

Az egyes színházi estékről referadánk a következő:

F. hó 22-én, vasárnap este bemutató előadásul a „Cigánybáró” című régi operette került színpadra felig telt ház előtt. Zsuppán sertéskereskedő alakját a nagymihályi közönség előtt előnyösen ismert Deák Gyula játszotta meg a töle már megszokott

elevenséggel, míg Saffit Solti Vilma creálta. A kisasszony egy csapásra beférkőzött a közönség szívébe s kétséget kizárólag megállapítható volt nyomban, hogy a kisasszonyban egy elsőrendű művésznőt birunk. Játékát és énekét zúgó taps fogadta. Cipra, a vén cigányasszony szerepében M. Bácskay Julcsa alakított, akit szintén lelkesen megtapsoltak. Igen jó volt Nagy Gyula (Barinkay), a ki szép és erőteljes tenorjával gyönyörködtette a közönséget. Többször megtapsolták. Kijutott a tapsból Rácz Irénnek (Arzéna), Erdős Alicenak (Mirabella) és Stoll Bélának (Carner gróf) szerepében. Jók voltak Kenessey és Békéssy kisebb szerepeikben. Az est sikeréhez hozzájárultak: Püspöki Rózsi (Mina) és Apáthy Esztike (Pista) szerepében. A cigányokat Sárközi Alajos, Radó Jenő s Tordai Károly adták sok igyekezettel s éppen csak az volt visszatartó, hogy egy új cigánytípust mutattak be, t. i. szökéket, akikről nem hisszük, hogy a valóságban léteznének. A rendezés Deák Gyula jó műve volt.

F. hó 23-án, hétfőn Kacsóh Pongrácz híres daljátékát, „János vitéz”-t adták. Kukorica Jancsít Solti Vilma játszotta. A siker mintha nem lett volna azonos az első est sikerével, aminek talán a gyéren látogatott ház, vagy pedig még inkább azon körülmény volt az okozója, hogy a kisasszonynak a magas regiszterekben is tisztán csengő hangja a János vitéz lágy muzsikájában nem érvényesülhetett annyira, pláne zongora kíséret mellett. Azonban úgy őt, mint partnerét Püspöki Rózsi (Illuska) szerepében szívesen tapsolták. A gonosz mostoha szerepében igen jó volt Erdős Alice, nemkülönben Békéssy Gyula Bagó szerepében. Jók voltak még Deák Gyula a francia király, Radó Jenő, Stoll Béla, Tordai Károly s Juhász József kisebb szerepeikben.

F. hó 24-én, kedden este Csepreghy Ferenc „Piros bugyellár”-a ment szintén kevés közönség jelenlétében, bár M. Bácskay Julcsa Zsófi szerepében oly kitünő alakítást nyújtott, hogy telt házat is megérdemelt volna. Játékát a kevés közönség is többször zúgó tapsban részesítette. Mellette kitüntek Sárközi Alajos, mint bíró, Erdős Alice, mint Kender Julis. Csillag örmester szerepét Békéssy Gyula játszotta sok közvetlenséggel. Jók voltak még a hölgyek közül Apáthy Esztike, Érczkövyne, Rácz Irén, a férfiak közül pedig Stoll Béla, Nagy Gyula, Tordai és Aczél. Fürst Hermin és Békéssy né a cselédek szerepében sok derűtséget keltek.

F. hó 25-én, szerdán a fővárosi nagy sikeréről hírneves „Vig özvegy” című operette került színpadra zsufolásig telt ház előtt. Glavári Hanna szerepében Solti Vilma valósággal brilliánsan s ismét oly osztatlan tetszést aratott, hogy zúgó tapsvihar, többszörös újraszólás s lelkes éljenzésben volt része. A nagykövet Stoll Béla, Daniló gróf pedig Deák Gyula volt. Ez utóbbi szerepét Békéssy Gyula volt creálendő, azonban utolsó percben rosszul lett és Deák úgy ugrott bele a szerepbe, a ki már ezért sem nyújthatott megfelelő játékot. Püspöki Rózsi kedves volt Valencienne és Apáthy Esztike Sylvaine

szerepében. Az est sikeréhez hozzájárultak Erdős Alice, Pataki Riza s a többi női szereplők, míg a férfiak közül Radó Jenő Nyegus szerepében többször zajos derűtségre készítette a közönséget. Jók voltak még Nagy Gyula, Sárközi Alajos, Tordai Károly és Aldor Andor, nemkülönben a többi szereplők.

Ma csütörtökön, f. hó 26-án „Sulamith” Goldfaden hírneves daljátéka kerül színpadra. Erről a jövő számban.

Az összes előadások alkalmával a kart Ligethy Gyula, szintén a tavalyi évadból ismerős karmester „vezényelte” illetve vezényelte volna, ha a közös hadügyminiszter, aki sohasem gondol ki jót Magyarországra, be nem tiltotta volna váratlanul a katonai zenekaroknak színházakban való működését s így a Micsey director által már szerződöttest eperjesi cs. és kir. 65. gy. ezred zenekaráról kénytelenek vagyunk a karmesterrel együtt lemondani és Ligethy karmester — addig míg sikerül civil-zenekart szerződötteni, csupán zongorát „commandiroz”, ami eléggé terhes feladat, amit azonban Ligethy karmester virtuozitással old meg.

— cz.

Heti műsor:

Pénteken, f. hó 27-én a *Vig özvegy* operett. Szombaton, f. hó 28-án *Berger Zsiga* énekes bohózat.

Vasárnap, f. hó 29-én délután *Egy magyar huszárkaplár Bécsben* énekes bohózat, este *A fekete tenorista* Vaudeville operett.

Hétfőn, f. hó 30-án *A bolond reg.* daljáték. Kedden, okt. hó 1-én *A milliárdos kisasszony* vig operett.

Szerdán, okt. hó 2-án *A koldusgróf* operett.

VEGYES HIREK.

— **Kinevezés.** A vallás- és közoktatásügyi miniszter *Darabánt* András nagymihályi polg. isk. tanárt a máramarosszigeti állami tanítóképzőhöz nevezte ki.

Pánthy Lajos bánóci ref. tanító a berettői állami elemi iskolához neveztetett ki.

A tóketerebesi állami elemi iskolához *Oláh* Mária rozsnói kitünően képesített tanítónő neveztetett ki.

— **A himlőoltás.** Az egész országban védekeznek a Bécsben fellépett hólyagos himlő ellen. Nincs az a város, a hol a felnőttek közül is sokan be ne oltanak magukat. Nálunk is tanácsos volna védekezni a járvány ellen, különösen azoknak, a kik sokat utaznak.

— **Tanulmányi kirándulás.** A nagymihályi polgári iskolai tanulók a tanári testület vezetése alatt f. hó 26-án tanulmányi kirándulást tettek a barkói várba. A tanulók kürt- és dobosz mellett vonultak végig városunkon az állomásra, honnan a 9 óra 20 perckor induló vonattal utaztak Barkóra. Élvezet volt szemlélni a tanuló ifjúságot, hogy mi-

reggel hivatalos ügyben el akartam utazni. Korán reggel kell indulnom, nem lett volna időm bucsuzni. Hogy tehát ne nyugtalankodjál, levélben akartam tudtadra adni. No igen. Ez az egész. Persze, hogy anyi.

— Nem hiszem! — kiáltá szenvedélyesen a nő. — Érzem, hogy nem a valót mondtad. Megragadta a férfi kezét.

— Nézz a szemembe! Ismételd, hogy gyötrelmeim hiábavalók...

A férfi kirántotta kezét és szinte durván rivallt az asszonyra.

— Ne faggass! Hagyj magamra!

Hangja tompa volt, nehezen és szaggatotlan, hőrögvé beszélt, homlokára kiült a meggyőtrött szív könnye: a verejték.

De a feleség nem engedett.

— Nem megyek. Ha kiversz bittal, viszszejövök. Ha kizársz, betöröm az ajtót. Ha csak tapodtat teszel, árnyéknak szegődöm. Tudni akarom a valót.

— Igen? Tudni akarsz? A valót? Hát jó! Tudd meg! — és a férfi vonagló ajkain szárazon kuszott elő egy kínos nevetés. — Nos igen, szólni akartam, mert — sikkasztottam...

— Jézusom!

— Hozzányultam a bank pénzéhez. Eddig tudtam titkolni, takargatni a hiányt, holnap már

minden kiderülhet. El akartam menekülni valahová idegenbe, hol nem ismernek, hol dolgozhattam volna tovább érted — értetek... A nagyvilágnak meghaltam volna. Meglelték volna ruháimat valamelyik víz partján. Régen szölgölöm a bankot, az ősszeg nem oly nagy. reátok és reám való tekintettel, a te esdeklő szavaidra talán hallgattak volna...

— Sikkasztottál...

— Kellett! Te is beteg voltál... néha játszottam is.

— Te?

— Persze, nem tudtad... Hiszen csak ritkán történt. De üldözött a balsors, miudig vesztettem. Az uszorkalocsón roppant szaporodik a hizik, mint a falánk kigyó... Igen... így van... vesztettem is és az uszora... Szöknöm kell! De neked mindig küldök annyit, hogy élhess...

Velem ne törődj! De te... börtönbe kerülnél. Nem, nem! Menekülj gyorsan! Vidd az irományokat. Megvan minden? Hamar, hamar! Te eltűnsz, meghalsz... én meggyászolok... Siess! Én majd odaborulok az igazgató elé és megkérem, ne jelentsen fel... Dolgozni fogunk te is, én is és megtérítjük a kárt. Eladok mindent! Menekülj! Siess!

És az asszony lázas gyorsasággal férjére dobta a kabátot, s az irományokat belegyömö-

szólta a táskába.

— Kell még valami? Mindent kiszedtél a fiókokból?

Odarohant az asztalhoz és felkapott egy csomagot. Egy kis levélke esett ki belőle. Illatos lilaszínű. Az asszony utána nyult. Szeme megakadt egy szón. Csak néhány szó volt benne, ennyi:

»Ha már miattam vétkeztél, ved meg ye k. Csókol Vilma d.»

Az asszony megdermedve állt egy pillanatra, majd felkapta az asztalon fekvő csomagot és a férje arcába vágta.

— Gazember, hitvány! — kiáltá s azután úgy ahogy volt, kirohaht a sötét, hideg éjszakába. A kapun éppen akkor jött be valaki. Az asszony félrelökte és kiszaladt az utcára, ahol egy rendőr járt behuzott nyakkal fel és alá. Hozzáfutott.

— Segítség! Jöjjön, jöjjön kérem... betörték a lakásomra... a tolvaj még ott van... siessen, mert szökni akar...

A rendőr sietve követte az asszonyt fel a lakásába. A férj még ott volt.

A nyitott ajtókon besivított a szél. Egy rosszul zárt ablakot vad erővel csapott a falhoz, az üveg szertétörve, esőrömpölve esett a földre...

Peterdi Sándor,

Meghívó.

A Nagymihályi Gazdasági Bank r. t.

1907. évi október hó 10-én, csütörtökön d. e. 10 órakor

az intézet hivatalos helyiségében

rendkívüli közgyűlést

tart, melyre a t. részvényeseket tisztelettel meghívom.

TÁRGYSOROZAT :

1. A jegyzőkönyv hitelesítésére két részvényes kijelölése.
2. Az igazgatóság javaslata a **részvénytőke felemelése tárgyában.**

Nagymihály, 1907. szeptember hó 16-án.

Az igazgatóság nevében :

Dr. GLÜK SAMU
elnök.

BLUM BERNÁT

..... FÉRFI-RUHA KÉSZÍTŐ
NAGYMIHÁLY, KOSSUTH LAJOS-UTCA 44. SZ.
Az izr. templommal szemben.

..... Valódi angol
gyapjuszövetek
..... nagy választékban.

Készít: magyar, francia, angol és német divat szerint
uri- és gyermek-ruhákat,
ugyszintén **papi, katonai és libéria** munkákat. **lovagló-nadrágokat** stb.
.. a legjutányosabb árak mellett ..
Megrendelések a legrovidebb idő alatt pontosan eszközöltetnek.

HASCHEK ÉS RÓZSA

KÖFARAGÓ MŰÉPÍTÉSZETI VÁLLALAT ÉS SÍRKŐ-RAKTAR
KASSA, Pesti-út 9 a.
Fiók: NAGYMIHÁLY, Andrássy Dénes-utca.

Ezennel van szerencsénk a nagyérdemű közönségnek b. tudomására hozni, hogy Nagymihályban

köfaragó-üzletet és sírkő-raktárt

alapítottunk. — Raktáron tartunk granit, syenit marvány és trahit-tufkő síremlékeket, valamint uti- és vaskeresztek. Továbbá elvállalunk templom, kápolna, mauzoleum és sírboltok szakszerű építését. Különösen felhívjuk a n. é. közönség b. figyelmét saját trahit-tuf kőbányákra, a mely nagyon jó és szép anyagot szolgáltat és ajánljuk köhomlokzatok, lépcsők, stb. készítésére, melyeket mérsékelt árakban szállíthatunk.

A n. é. közönség szíves pártfogását kérve, maradunk

kiváló tisztelettel

HASCHEK ÉS RÓZSA.

CLAYTON & SHUTTLEWORTH^{LD}

Budapest, Váci-körút 68,

Által a legjutányosabb árak mellett ajánltnak:

Locomobil és gőzcséplőgépek,

szalmakazalozók, járgány-cséplőgépek, lóhere-cséplők, tisztító-rosták, konkolyozók, kaszáló- és aratógépek, szénagyújtók, boronák, sorvetőgépek, Planet Jr. kapálók, szecskavágók, répvágók, kukorica-morzsolók, darálók, őrlőmalmok, egytetemes acél-ékek, 2- és 3-vasu ékek és minden egyéb gazdasági gépek.

Az „Első Nagymihályi Temetkezési Vállalat“

elvállal mindenféle temetéseket vidéken is, és pedig a legegyszerűbbtől a legdiszesebb kivitelig.

Raktáron tart dús választékban: érc- és fakoporsókat, továbbá finom nikkel koporsókat, mindenféle szemfedeleket, művirág-koszorúkat, szállagókat, viasz- és szurok-faklyákat.

A gyászeset megtörténtevel, a hozzátartozók bármilyen módon tett értesítésére, vidékre is a lehető legrovidebb idő alatt az intézet megbízottja tisztelettel tenédi a rendelmény átvétele végett és gondoskodik annak pontos kiviteléről.

Fakoporsók 1 frttól kezdve feljebb, érckoporsókat gyermekeknek 7 frttól feljebb, nagyoknak egy öl nagyságban 35 frttól egész 500 frtig.

Az „Első Nagymihályi Temetkezési Vállalat“ elvállal kápolnák, termek, szobák bevonását gyászszal, rendelkezik oszlopos gyászkocsival, koszoru-kocsival és saját testőrökkel, szóval minden a temetéshez szükségeltető kellekkel. A legesekélyebb rendelménynél is gyors és pontos kiszolgálás biztosítottak.

Kiváló tisztelettel: **Miskovits Béla.**

Sürgönczím: Temetkezési Vállalat Nagymihály.